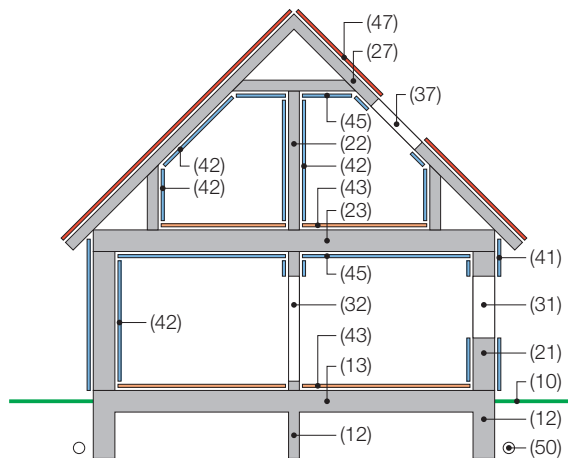

Om SfB-systemet

SfB-systemet er et klassifikations-system for byggeri. BYG-ERFA anvender SfB-systemet alene til en klassifikation efter bygningsdele, hvor de første cifre i erfaringsbladenes numre stammer fra SfB-bygningsdeltavle, mens resten af nummeret angiver udgivelsesår, måned og dato. Systemet anvendes stadig af dele af byggebranchen. I dag anvendes bl.a. også CCS og BIM7AA.

Figuren illustrerer SfB-nummereringen af hovedgrupperne for de forskellige bygningsdele.

SfB-systemets opbygning

SfB-systemets koder består af cifre og bogstaver sammensat i en trefaset kode, der klassificerer en bygning ud fra:

- Bygningsdele
- Konstruktioner
- Materiale/ressourcer

Den samlede SfB-kode kan derfor se sådan ud:

(21) F g2

hvor:

- (21) angiver bygningsdel, her ydervæg
- F angiver konstruktionen, her muret konstruktion
- g2 angiver ressourcen (materiale, arbejdsydelse eller administration), her tegl

(21) F g2 betyder altså en muret ydervæg af tegl.

De tre facetter, eller dele af koden, kan kombineres efter behov, således at det er muligt at give en rimelig præcis kodning af bygningsdelen, konstruktionen og materialet som færdigt fænomen, byggevare eller ydelse.

BYG-ERFA anvender udelukkende SfB-systemet til en klassifikation efter bygningsdele.

Bygningsdeltavlens opbygning

SfB-systemets klassifikation af bygningsdele fremgår af bygningsdeltavlen på næste side.

Tavlen består af 10 kolonner, som svarer til en grov opdeling af bygningen i de hovedfunktioner, der er beskrevet her:

- Hovedgrupperne (1.), (2.), (3.) og (4.) omfatter selve bygningen

- Hovedgrupperne (5.) og (6.) er tekniske anlæg
- Hovedgruppe (7.) er inventar
- Hovedgruppe (8.) er fri
- Hovedgruppe (9.) er en sum-gruppe, der klassificerer bygningen under ét og samler bygningsdele, som falder ind under flere forskellige grupper.

Eksempel: (90) er således terrænbygningssdele under ét, mens (99) er egentlige bygningsdele under ét.

Underopdeling

Bygningsdeltavlens kolonner er underopdelt i vandrette lag, således:

- Endetal 0: Bygningsdele, som vedrører terræn
- Endetal 1-8: Bygningsdele, som vedrører selve bygningen

Ud over opdelingen i terrænbygningssdele og egentlige bygningsdele rummer bygningsdeltavlen yderligere tre lag, der er angivet som følger:

- (1.)-(9.): Det øverste vandrette lag samler al information af almen eller generel karakter, som er fælles for en hovedgruppe af bygningsdele.
- Endetal 9: Laget anvendes til summationer, dvs. summen af en hovedgruppes bygningsdele.
Eksempel: (21)+(22)...+(28) → (29). (29) er således en samlegruppe for bygningsdele, som falder i mere end en af bygningsdelsgrupperne.
- (1=)-(9=): Det nederste vandrette lag bruges til summationer af såvel terrænbygningssdele som egentlige bygningsdele.
Eksempel: (20)+(29) → (2=).

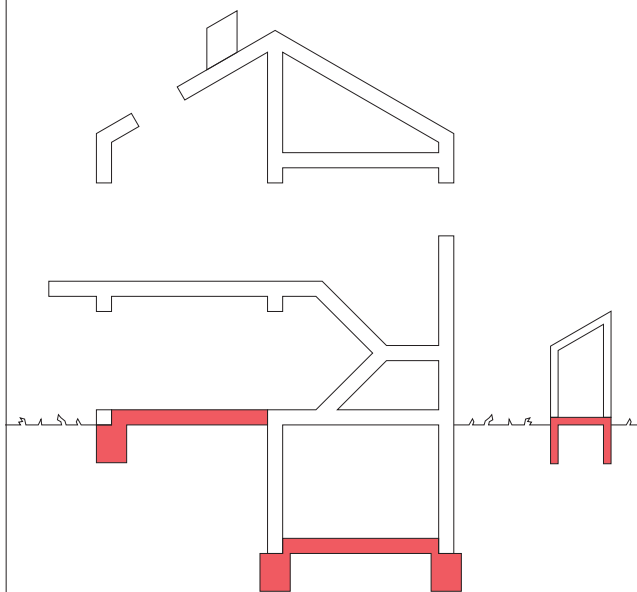
Skitser

På siderne 3-4 vises skitser af, hvordan en bygning er opdelt i bygningsdele i SfB-systemet.

Skitserne viser hovedgrupperne 1-8, BYG-ERFA anvender udelukkende hovedgrupperne 1-5 samt sumgruppe 9.

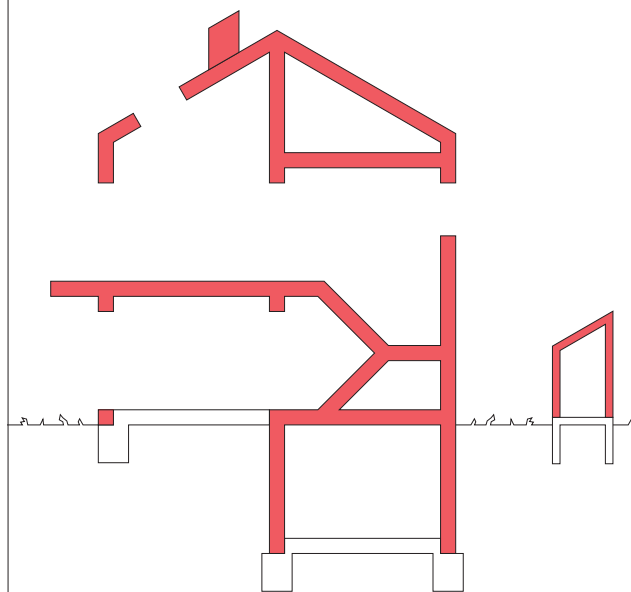
SfB-systemet (SfB = Samarbejds-komitéen för Byggnadsfrågor) blev oprindelig udviklet til klassificering og kodning af den svenske standardbeskrivelse ByggAMA, som blev anvendt første gang i 1950. Systemet blev i 1972 anerkendt af den internationale byggeorganisation, CIB. I Danmark er Molio licensholder på SfB-systemet og udgav i 1988 den seneste publikation om systemet, nemlig BC/SfB-bygningsdeltavle.

(1.) Bygningsbasis

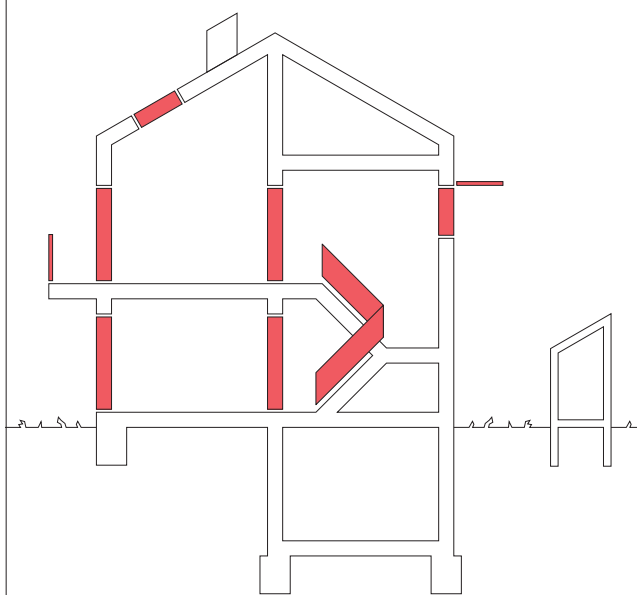
Ved bygningsbasis forstås de bygningsdele, der udgør bygningens leje mod terræn, dvs. fundamenter og terrændæk.
Ved fundamenter forstås normalfundamenter. Pæle- og brøndfundamenter henføres til (10), fordi denne funderingsform tilskrives grundens manglende bæreevne, dvs. at der er tale om grundforstærkning.
Terrændæk omfatter såvel terrændæk i kældre som i terrænniveau.

(2.) Primære bygningsdele

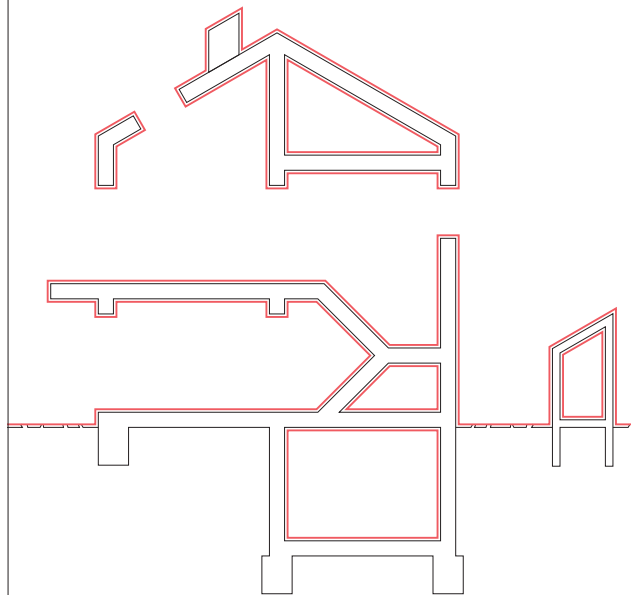
Ved primære bygningsdele forstås de dele, der tilsammen udgør bygningskroppen, dvs. såvel den ydre skal som den indre rumopdeling.
Bygningsdeltavlen skelner ikke mellem lette/tunge eller bærende/ikke-bærende bygningsdele. Det betyder, at såvel en let curtain wall som et tungt betonfacadeelement har bygningsdelnummeret (21).

(3.) Kompletterende bygningsdele

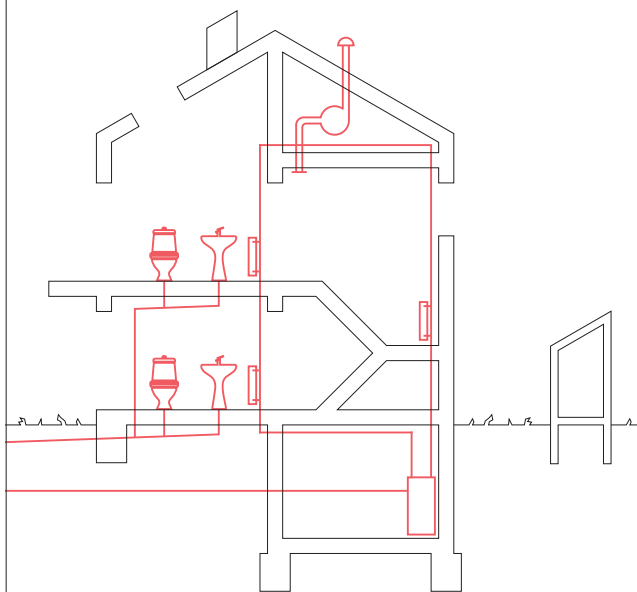
Ved komplettering forstås de bygningsdele, som færdiggør de primære bygningsdele, og som ikke er overflader. En ydervæg skal således have vinduer og døre, en trappe skal have gelænder osv. for at kunne opfylde sin funktion.
Kompletterende bygningsdele opfattes som supplement til de primære bygningsdele. Derfor er opdelingen den samme, dog med den undtagelse, at nedhængte og påbyggede lofter opfattes som en ny bygningsdel.

(4.) Overfladebygningsdele

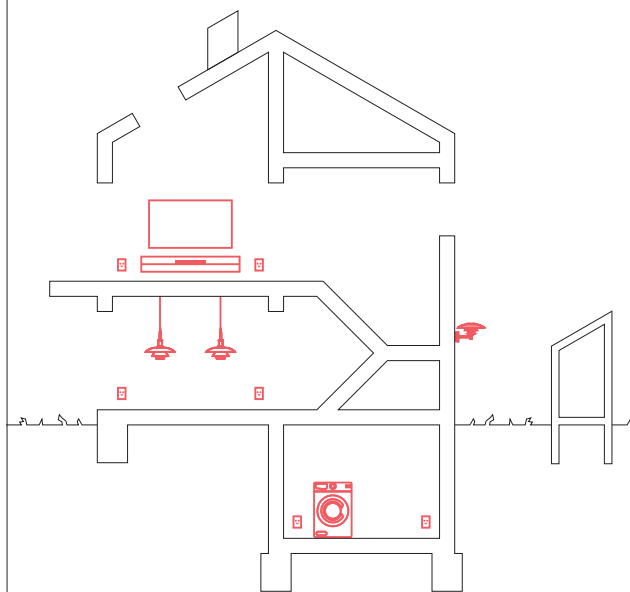
Ved overfladebygningsdele forstås belægninger og fx malede overflader. Såvel primære som kompletterende bygningsdele (sidstnævnte er ikke vist på skitsen) kan forsynes med overflader.
Overfladebygningsdele følger som hovedgruppe samme opdeling, der er gældende for de primære bygningsdele, dog med tilføjelsen (45) lofter, overflader.

(5.) VVS-anlæg

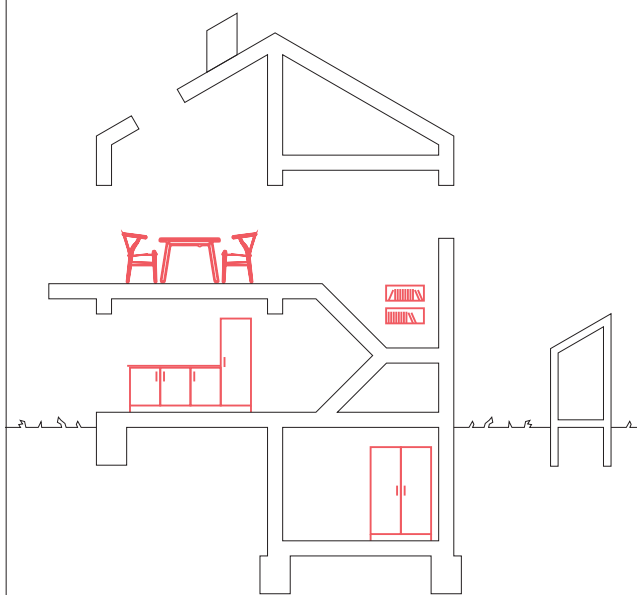
Bygningens VVS-anlæg er opdelt i syv typer anlæg med hver sin tekniske funktion, fx at forsyne bygningen med brugsvand, sikre ventilation og sørge for rumopvarmning. De fleste VVS-anlæg består af forbrugsenheder (vaske, indblæsningsarmaturer, radiatorer), der via et distributionssystem (rør, kanaler) er forbundet til en eller flere forsyningsenheder (kedel, varmtvandsbeholder, ventilator). VVS-anlæg, der udføres uden for bygningens fundamenter, fx stikledninger, henføres til (50) VVS-anlæg i terræn. Afledninger, der føres lige under terrændæk, samt bygningsdræn henføres til bygningens afløbsanlæg (52).

(6.) Elektriske og mekaniske anlæg

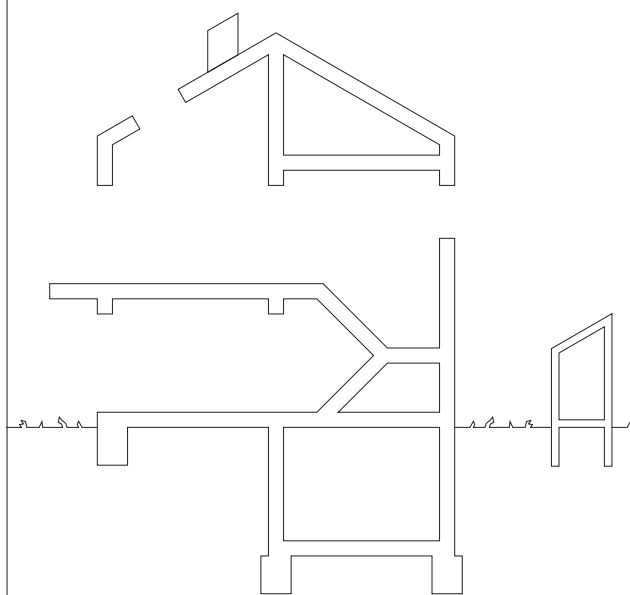
Hovedgruppen rummer to væsentligt forskellige typer anlæg, nemlig diverse el-anlæg samt transportanlæg. Højspændingsanlæg er stærkstrømsanlæg, hvor den normale driftsspænding mellem en vilkårlig leder og jord overstiger 250 V. Lavspændingsanlæg er stærkstrømsanlæg, hvor den normale driftsspænding mellem en vilkårlig leder og jord ikke overstiger 250 V. Svagstrømsanlæg er anlæg med så lav spænding eller strøm, at der ikke kan opstå fare. I almindelige installationer er det tilfældet for anlæg med en driftsspænding på højst 50 V vekselspænding eller 75 V jævnspænding. På grund af hovedgruppens sammensatte karakter rummer den to "øvrige" grupper.

(7.) Inventar

Inventar omfatter det udstyr, som er nødvendigt for, at bygningens rum kan opfylde deres brugsmæssige funktion. Inventar kan være fastmonteret, fx køkkeninventar, skabe og receptionsskranker, eller være løst inventar som fx stole og borde. Bemærk, at fastmonterede VVS- og el-genstande som fx blandingsbatterier og belysningsarmaturer henføres i bygningsdeltavlen til de tekniske anlæg, de tilhører, dvs. henholdsvis (53) vandanlæg og (63) lavspændingsanlæg.

(8.) Øvrige bygningsdele

I Hovedgruppen er fri.